

na jednotlivých pozemcích železničních váznicí a pak také práva, jež přísluší osobám třetím z poměru děleného vlastnictví nebo spoluvlastnictví (§ 8 zák. ze dne 19. května 1874 č. 70 ř. z.).

Listy průvodní (v řízení celním).

Listy průvodní vydávají úřady celní za tím účelem, aby zboží, které v nezměněném stavu od jednoho úřadu k jinému k vůli provedení úředního jednání dopraveno býti má, provázely (§ 122 cel. a mon. ř.).

I. Poukazování cizozemských nevyclených předmětů. Nutnost tohoto řízení, jež pečuje o nezměněný stav zboží, vysvětluje z toho, že clo závislé jest na jakosti zboží a že tudíž ve všech oněch případech, kde celní řízení bezprostředně při přechodu hranic místa míti nemůže a kde se tudíž zboží v území celním dále dopravuje, nezbytno jest, by zboží až do skončení řízení celního v nezměněném stavu bylo zachováno. Typické případy sem náležející jsou n. př. průvoz zboží, při němž řízení celní teprve vystoupením zboží z obvodu celního jest ukončeno a tudíž při úřadu vstupném vůbec předsevzato býti nemůže; neb dováží-li se zboží, při němž jest nejisto, zda se má vycliti či zase do ciziny odvézti a jež prozatím do úředního skladiště se uloží. Společnou známkou těchto případů je, že clo nezapravené na zboží vázne, čili že toto zboží jest pod svazkem cla. Táž ustanovení, která platí pro dopravu poukázaných cizozemských, nevyclených předmětů, platí i pro dopravu zboží tuzemského, pokud na něm nezapravená daň (dávka ze spotřeby) vázne, pak pro dopravu onoho zboží, jehož vývoz dlužno prokázati (§ 152 úř. pouč. z r. 1853 k cel. a st. mon. ř.).

Podstatná ustanovení, jež pro dopravu poukázaného cizozemského nevycleného zboží platí, jsou tato (cel. a st. mon. ř. §§ 124, 180): Poukazování je přípustné k účelu vyclení dovozu, složení v úředních skladištích neb ku průvozu celním obvodem. Zboží, jež má býti podrobeno řízení poukazovacímu, budiž ohlášeno úřadu zpravidla písemně, dle pojmenování a měřítka sazby cla přívozního. Tímto ohlášením přijímá vydatel jeho kromě ručení za vyměřené clo a za škodlivé následky, jež nesprávnost ohlášky v zápětí má, závazek, že řádně dbáti bude předpisů o poukazování zboží a obzvláště že ručiti bude za případné tresty, jež na přestoupení tohoto předpisu jsou stanoveny a jež zákon výslovně neukládá. Za tento závazek ručí i poukázané zboží. Tento závazek musí se nad to složením hotových peněz, cenných papírů nebo rukojemstvím pojistiti, ač nejedná-li se o předměty poštou dopravované, anebo prohlášení vydané známými a jistými obchodníky nebo povozníky (dle § 134 cel. a mon. ř. rozumí se tím tuzemci, kteří v tuzemsku bydlíce, živnost oprávněným způsobem provozují, v konkursu nejsou a se o tom vysvědčením úřadu politického vykáží). Zboží ohlášené podrobí úřad úplnému zevnějšímu a z části i vnitřnímu prozkoumání, z pravidla je úředně uzavře a vydav o tom písemně potvrzení, jež průvodním listem sluje, je odešle. Při dopravě zboží k úřadu určení dlužno čas a silnici v průvodním listě vytčenou dodržeti. Poukázané zboží, na němž každá svémocná změna a rozumí se i každé poškození úřední závěry jest zakázáno, smí jen ve skladištích hlavního celního úřadu a to pod úředním dozorem složeno, přeloženo nebo přebaleno býti.

Nahodilé události při dopravě, jimiž zabráněno bylo, dodržeti tato ustanovení neb jimiž množství nebo podstata zboží se změní, jich ozna-

čení zničí, aneb jimiž úřední závěra se poruší, dlužno ihned nejbližšímu úřadu celnímu nebo nejbližší politické vrchnosti (pokud tato je blíže) oznámiti. Tato vrchnost vyšetří pravost tvrzené náhody, resp. ji průvodčímu zboží potvrdí, by se tento u nejbližšího úřadu celního o tom vykázáti mohl. Při ztrátě průvodního listu neb ohlášky zboží, nebo změně určení zboží budiž toto nejbližšímu úřadu celnímu předloženo. Dojitím zboží k úřadu konečnému jest řízení průvodní skončeno. Jednání proti předpisům o dopravě zboží poukázaného, cizozemského a nevycleného, tresce trestní zák. důchodkový (§§ 350—352, 354—357, 359, 360 a 372) a sice nehledě ku případům, kde se se zbožím poukázaným provozuje podloudnictví, při nepatrných přestupcích trestem od 2 do 50 zl., ve dvou případech však jako podloudnictví a sice:

1. Jestliže poukázané, cizozemské, nevyclené zboží k úřadu, kam bylo poukázano, nedojde, aniž by možno bylo, příčinu toho vysvětliti (§ 354 tr. z. důch.).

2. Shledá-li se, že druh, způsob, množství zboží se zbožím v listinách průvodních udaným nesouhlasí a když difference ta vysvětlena býti nemůže (§ 359 tr. z. důch.). V obou případech vysloví se trest proti vydavci ohlášky, jenž v těchto případech i poplatek celní (§§ 128 a 71 cel. a mon. ř.) zaplatiti musí, aniž by namítati mohl provinění průvodčího zboží.

II. Poukazování cizozemského vyceleného neb tuzemského zboží děje se buď za účelem vývozu nebo za tím účelem, aby jeho opětný přívoz byl umožněn.

Poukazování cizozemského vyceleného nebo tuzemského zboží za účelem vývozu děje se, nehledě k vývozu onoho zboží, jehož vývoz dlužno prokázati a pro něž řízení v odst. I. vylíčené platí, dle ustanovení §§ 181 a 185 cel. a st. mon. ř. Zboží vývozní může u úřadu uvnitř celního obvodu zřízeného k vývozu ohlášeno býti. Pojištění se nežadá. Poukázané zboží může, pokud nebylo pod závěrou, bez dalších formálností v obvodu celním ponecháno býti.

Listy skladní.

I. Pojem, forma a obsah.

Listy skladní (varanty) jsou listiny, kterými vydavatel jich stvrzuje příjem jistého u něho uloženého zboží a zároveň zavazuje se vydati zboží toto osobě k tomu oprávněné. Zařízení skladních listů nalézáme nejprve u Holanďanů pode jménem *Ontvang ceduller*; velkého rozšíření došlo v Anglii, Francii, Belgii, Itálii a Sev. Americe. Skladní listy napomáhají výměně zboží, aniž by věřitelé ve svých nárocích byli ohroženi. Instituce skladních listů byla v Rakousku upravena zákonem ze dne 28. dubna 1889 č. 64 ř. z. vydaným o veřejných skladištích a listinách jimi vydávaných. § 17 tohoto zák. stanoví, že podnik veřejného skladiště jest povinen ukladateli zboží ku jeho žádosti vydati zvláštní skladní list o zboží ve veřejném skladišti složeném. Tento skladní list tvoří výstřižek juxtové knihy podnikem veřejného skladiště vedené a sestává ze dvou souvisících, avšak snadno oddělitelných dílů a sice z listu držebního [*Lager-Besitzscheine*, *Recepisse*, *weight-note* (angl.), *récépisse* (fr.), *cedule* (belg.)] a z listu zástavního nebo-li varantu (*Lager-Pfandschein*). Oba tyto listy musí zníti na řád (čl. 302 obch. z.) a obsahují následující data:

1. jméno veřejného skladiště, datum vydání a podpis úředníka podnikem k tomu zmocněného;